

FEMTONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 11 JULI

BENEDICTUS AV NURSIA

Fest

Läsning

Ords 2:1-9

Min son, om du tar emot mina ord
och gömmer mina bud inom dig,
så att du låter ditt öra lyssna till visheten
och böjer ditt hjärta till klokheten,
ja, om du ropar efter förståndet
och höjer din röst för att kalla på klokheten,
om du söker efter henne som efter silver
och letar efter henne som efter en skatt,
då skall du förstå Herrens fruktan,
och Guds kunskap skall du då finna.
Ty Herren är den som ger vishet,
från hans mun kommer kunskap och förstånd.
Åt de redliga förvarar han sällhet,
han är en sköld för dem som vandrar i ostrafflighet,
ty han beskyddar det rättas stigar,
och sina frommas väg bevarar han.
Då skall du förstå rättfärdighet och rätt och redlighet,
ja, det godas alla vägar.

Responsoriepsalm

Ps 34:2-11 (R. 2a el. 9a)

R. Jag vill lova Herren alltid.
eller: Smaka och se att Herren är god.

Jag vill lova Herren alltid,
hans pris skall ständigt vara i min mun.
Min själ skall berömma sig av Herren,
de ödmjuka skall höra det och glädja sig. R.

Lova med mig Herren,
låt oss med varandra upphöja hans namn.
Jag sökte Herren, och han svarade mig,
och ur all min förskräckelse räddade han mig. R.

De som skådar upp till honom strålar av fröjd,
och deras ansikten behöver inte rodna av blygsel.

Här är en betryckt som ropade, och Herren hörde honom
och frälste honom ur all hans nöd. R.

Herrens ängel slår sitt läger
omkring dem som fruktar honom,
och han befriar dem.

Smaka och se att Herren är god.
Salig den man som tar sin tillflykt till honom. R.

Frukta Herren, ni hans heliga,
ty de som fruktar honom lider ingen brist.
Unga lejon lider nöd och hungrar,
men de som söker Herren har inte brist på något gott. R.

Halleluja

Matt 5:3

V. Saliga de som är fattiga i anden:
dem hör himmelriket till.

Evangelium

Matt 19:27–29

Vid den tiden sade Petrus till Jesus: »Vi har ju lämnat allt och följt dig. Hur blir det då för oss?« Jesus svarade: »Sannerligen, vid världens återfödelse, när Människosonen sätter sig på härlighetens tron, skall också ni som har följt mig sitta på tolv troner och döma Israels tolv stammar. Var och en som för mitt namns skull har lämnat hus eller bröder eller systrar eller far eller mor eller barn eller åkrar skall få hundrafalt igen och ärva evigt liv.«

TISDAG DEN 12 JULI

Läsning

Jes 7:1–9

I Ahas', Jotams sons, Ussias sons, Judas kungs, tid hände sig att Resin, kungen i Aram, och Peka, Remaljas son, Israels kung, drog upp mot Jerusalem för att erövra det (vilket de trots allt inte förmådde göra).

Och när det blev berättat för Davids hus att araméerna hade slagit läger i Efraim, då skälvde hans och hans folks hjärtan, som skogens träd skälver för vinden.

Men Herren sade till Jesaja: »Gå med din son Sear-Jasub och möt Ahas vid änden av Övre dammens vattenledning, på vägen till Valkarfältet, och säg till honom: Ta dig till vara och håll dig stilla. Frukta inte och var inte modfälld i ditt hjärta för dessa två rykande brandstumpar, för Resin med araméerna och för Remaljas son, i deras förgrymmelse. Eftersom Aram med Efraim och Remaljas son

har gjort upp onda planer mot dig och sagt: 'Vi vill dra upp mot Juda och slå det med skräck och erövra det åt oss och göra Tabals son till kung där'.

Därför säger Herren, Herren: Det skall inte lyckas, det skall inte ske. Ty Damaskus är Arams huvud, och Resin är Damaskus' huvud, och om sextiofem år skall Efraim vara krossat, så att det inte mer är ett folk. Och Samaria är Efraims huvud, och Remaljas son är Samarias huvud. Om ni inte har tro, skall ni inte ha ro.«

Responsoriepsalm

Ps 48:2-8 (R. 9d)

R. Gud håller sin stad vid makt i evighet.

Stor och högtlovad är Herren
i den stad där vår Gud har sin boning.
Skönt reser sig hans heliga berg,
en fröjd för hela jorden,
berget Sion längst uppe i norr,
den store konungens stad. R.

Gud bor i dess palats,
han har gjort sig känd som ett värn. R.

Kungarna slöt sig samman,
tillsammans drog de fram.
De såg upp och häpnade,
de förskräcktes, de flydde. R.

Bävan grep dem, ångest lik en födande kvinnas,
som när östanvinden krossar skeppen från Tarshish. R.

Halleluja

Jfr Ps 95:8ab

V. I dag må ni inte förhärda era hjärtan
utan höra Herrens röst.

Evangelium

Matt 11:20-24

Vid den tiden började Jesus anklaga de städer där han hade utfört så många underverk och förebrå dem att de inte hade omvänt sig: »Ve dig, Korasin! Ve dig, Betsaida! Ty om de underverk som har utförts hos er hade skett i Tyros och Sidon, så hade dessa städer för länge sedan omvänt sig i säck och aska. Men jag säger er: för Tyros och Sidon skall det bli lindrigare på domens dag än för er. Och du, Kafarnaum, skall du kanske bli upphöjt till himlen? Nej, du skall störtas ner i dödsriket. Ty om de underverk som har utförts i dig hade skett i Sodom, så hade staden stått kvar ännu i dag. Men jag säger er: för Sodoms land skall det bli lindrigare på domens dag än för dig.«

ONSDAG DEN 13 JULI

Läsning

Jes 10:5–7, 13–16

Så säger Herren: Ve över Assur, min vredes ris, som bär min onåd som en stav i sin hand! Mot ett gudlöst folk sänder jag honom, och mot min förgrymmelses folk befaller jag honom att gå, för att ta rov och skaffa byte, och för att nedtrampa det som smuts på gatorna. Men så menar inte han, och i sitt hjärta tänker han ej så, utan hans hjärta står efter att förgöra och efter att utrota folk i mängd.

Ty han säger: »Med min hands kraft har jag utfört detta och genom min vishet, ty jag har förstånd. Jag flyttade folkens gränser, deras förråd plundrade jag, och i min väldighet stötte jag härskarna från tronen. Och min hand grep efter folkens skatter som efter fågelnästen, och som man samlar övergivna ägg, så samlade jag jordens alla länder. Ingen fanns, som rörde vingen eller öppnade näbben till något ljud.«

Skall då yxan berömma sig mot honom som hugger med den, eller sågen förhäva sig mot honom som sätter den i rörelse? Som om käppen satte i rörelse honom som lyfter den, eller staven lyfte en som dock är förmer än ett stycke trä!

Så skall då Herren, Herren Sebaot sända tärande sjukdom i hans feta kropp, och under hans härlighet skall brinna en brand liksom en brinnande eld.

Responsoriepsalm

Ps 94:5–10, 14–15 (R. 14a)

R. Herren överger inte sitt folk.

Ditt folk, Herre, krossar de,
din arvedel förtrycker de.
Änkor och främlingar dräper de,
och faderlösa mördar de. R.

Och de säger: »Herren ser det ju inte,
Jakobs Gud märker det inte.«
Kom då till insikt, ni oförnuftiga i folket.
Ni dårar, när kommer ni till förstånd? R.

Den som har planterat örat, skulle han inte höra,
den som har format ögat, skulle han inte se?
Den som håller folken i tukt, skulle han inte straffa,
han som lär människorna förstånd? R.

Herren förskjuter inte sitt folk,
han överger inte sin arvedel.
Nej, rättfärdighet skall åter gälla i rätten,
och alla rättsinniga skall hålla sig till den. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium

Matt 11:25–27

Vid den tiden sade Jesus: »Jag prisar dig, fader, himlens och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn. Ja, fader, så har du bestämt. Allt har min fader anförtrott åt mig. Och ingen känner Sonen, utom Fadern, och ingen känner Fadern, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för.«

TORSDAG DEN 14 JULI

Läsning

Jes 26:7–9, 12, 16–19

Den rättfärdiges väg är jämn,
åt den rättfärdige bereder du en jämnad stig.
Ja, på dina domars väg, Herre, hoppas vi på dig,
till ditt namn och ditt pris står vår själs längtan.
Min själ längtar efter dig om natten,
och anden i mig söker dig tidigt,
ty när dina domar drabbar jorden,
lär sig jordkretsens inbyggare rättfärdighet.
Herre, du skall skaffa frid åt oss,
ty allt vad vi har uträttat har du utfört åt oss.
Herre, i nöden har de nu sökt dig,
de har utgjutit tysta böner, när din tuktan kom över dem.
Som en havande kvinna, då hon är nära att föda,
våndas och ropar i sina kval,
så var det med oss inför ditt ansikte, o Herre.
Vi var också havande och våndades,
men när vi födde, var det vind.
Vi kunde inte bereda frälsning åt landet.
Inga människor föds mer till att bo på jordens krets.
Men dina döda må få liv igen,
mina dödas kroppar må åter stå upp.
Vakna upp och jubla, ni som ligger i graven,
ty din dagg är en ljusets dagg,
och jorden skall ge tillbaka de avsomnade.

Responsoriepsalm

Ps 102:13–21 (R. 20b)

R. Herren har skådat ned från himmelen till jorden.

Du, Herre, tronar för tid och evighet,
man åkallar dig i släkte efter släkte.
Du skall stå upp och förbarma dig över Sion.
Det är tid att du bevisar det nåd,
ja, stunden har kommit.
Ty dina tjänare har dess stenar kära,
de ser med sorg på resterna av dess glans. R.

Då skall hedningarna frukta Herrens namn
och alla jordens konungar din härlighet,
när en gång Herren har byggt upp Sion
och uppenbarat sig i sin härlighet,
när han har vänt sig till de utblottades bön
och upphört att förakta deras rop. R.

Må detta tecknas upp för kommande släkten,
så att det folk som skapas kan lova Herren:
Han har blickat ned från sin heliga höjd,
Herren har skådat ned från himmelen till jorden,
för att höra den fångnes klagan
och befria dödens barn. R.

Halleluja

Matt 11:28

V. Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor;
jag skall skänka er vila, säger Herren.

Evangelium

Matt 11:28-30

Vid den tiden sade Jesus: »Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett milt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt.«

FREDAG DEN 15 JULI

Läsning

Jes 38:1-6, 21-22, 7-8

Vid den tiden blev Hiskia dödssjuk, och profeten Jesaja, Amos' son, kom till honom och sade till honom: »Så säger Herren: Se om ditt hus, ty du måste dö och skall inte tillfriskna.«

Då vände Hiskia sitt ansikte mot väggen och bad till Herren. Och han sade: »Ack Herre, tänk dock på hur jag har vandrat inför dig i trohet och med hängivet hjärta och gjort vad gott är i dina ögon.« Och Hiskia grät bittert.

Då kom Herrens ord till Jesaja; han sade: »Gå och säg till Hiskia: Så säger Herren, din fader Davids Gud: Jag har hört din bön, jag har sett dina tårar. Se, jag skall föröka din livstid med femton år, jag skall också rädda dig och denna stad ur den assyriske kungens hand. Ja, jag skall beskydda denna stad.

Jesaja sade till att man skulle ta en fikonkaka och lägga den som plåster på bulnaden, så skulle Hiskia tillfriskna. Men Hiskia sade: »Vad för ett tecken ges mig på att jag skall få gå upp i Herrens hus?« Då sade Jesaja: »Detta skall för dig vara tecknet från Herren på att Herren skall göra vad han nu har lovat: se, solvisarskuggan, som nu på Ahas' solvisare har gått nedåt med solen, skall jag låta gå tio steg tillbaka.« Så gick solen tillbaka på solvisaren de tio steg som den redan hade tillryggalagt.

Responsoriepsalm

Jes 38:10–12d, 16 (R. 17b)

R. Herren räddade mig från förintelsens grop.

Jag tänkte: Jag går bort i mina bästa dagar,
jag får gå in genom dödsrikets portar,
jag blir berövad resten av mina år. R.

Jag tänkte: Jag får aldrig mer se Herren,
här i de levandes land,
aldrig mer se en människas ansikte
utan vistas i förgängelsens rike. R.

Min hydda rycks upp och flyttas bort,
den rycks upp som en herdes tält.
Du har vävt mitt liv till slut, som en vävare sin väv,
nu skär du ner mig från bommen. R.

Herre, sådant leder till liv,
min ande har i allt sitt liv av det.
Och så helar du mig
– ja, ge mig liv! R.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.
Jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Matt 12:1–8

En sabbat tog Jesus vägen genom sädesfälten. Hans lärjungar blev hungriga och började rycka av ax och äta. Fariseerna såg det och sade till honom: »Se, dina lärjungar gör sådant som inte är tillåtet på sabbaten.« Han svarade: »Har ni inte läst vad David gjorde när han och hans män blev hungriga? Han gick in i Guds hus, och de åt upp skådebröden, som varken han eller hans män hade lov att äta, utan bara prästerna. Eller har ni inte läst i lagen att prästerna i templet på sabbaten bryter mot sabbaten utan att bli skyldiga till något brott? Men jag säger er: här finns det som är större än templet. Om ni förstod vad som menas med *Barmhärtighet vill jag se och inte offer*, så skulle ni inte döma oskyldiga. Ty Människosonen är herre över sabbaten.«

LÖRDAG DEN 16 JULI

Läsning

Mik 2:1-5

Ve dessa som tänker ut vad fördärvligt är och bereder vad ont är på sina viloläger, och som sätter det i verket, så snart morgonen gryr, bara det står i deras makt; dessa som har begärelse till sin nästas åkrar och rövar dem, eller till hans hus och tillägnar sig dem; dessa som övar våld mot både människor och hus, mot både ägare och egendom!

Därför säger Herren så: Se, jag tänker ut mot detta släkte vad ont är, och ni skall inte kunna dra er hals ur det, ej heller skall ni sedan gå så stolta, ty det blir en ond tid. På den dagen skall man stämma upp en visa över er och sjunga en sorgesång. Man skall säga: »Det är ute med oss, vi är i grund förstörda! Mitt folks arvslott blir nu given åt en annan. Ja, i sanning, den rycks ifrån mig, och åt avfallingar utskiftas våra åkrar.«

Så sker det att hos dig inte mer finns någon som får spänna mätsnöre över en lott i Herrens församling.

Responsoriepsalm

Ps 10:1-4, 7-8, 14 (R. 12b)

R. Herre, glöm inte de arma.

Varför, Herre, står du så långt ifrån
och döljer dig i tider av nöd?

Genom de gudlösas övermod måste den arme lida.

Låt dem fångas i de onda planer de tänkt ut! R.

Ty den gudlöse skryter med det han har i sinnet,
den rovgirige talar kränkande och föraktar Herren.

Den gudlöse säger i sitt högmod:

»Det finns ingen Gud,

han straffar inte«, så tänker han förmätet. R.

Hans mun är full av förbannelse, av svek och förtryck,
hans tunga gömmer olycka och fördärv.

Han ligger i försåt vid gårdarna,
den oskyldige dräper han i hemlighet. R.

Du har sett min olycka, min plåga,
du lyfter din hand och griper in.
Åt dig överlämnar den olycklige sin sak,
du är den faderlöses hjälpare. R.

Halleluja

Jfr 2 Kor 5:19

V. Gud var i Kristus
och försonade hela världen med sig själv,
och han har anförtrott oss försoningens ord.

Evangelium

Matt 12:14–21

Vid den tiden överlade fariseerna om hur de skulle röja Jesus ur vägen. Jesus fick veta det och drog sig undan därifrån. Många följde med honom och han botade alla och förbjöd dem strängt att avslöja vem han var, för att det som sagts genom profeten Jesaja skulle uppfyllas: *Detta är min tjänare som jag har utvalt, den som jag älskar och som min själ har sin glädje i. Jag skall låta min ande komma över honom, och han skall förkunna rätten för folken. Han skall inte tråta och ropa, och ingen skall höra hans röst på gatorna. Han skall inte bryta av det knäckta strået eller släcka den rykande veken, utan han skall en dag föra rätten till seger. Och hans namn skall ge folken hopp.*

SEXTONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 17 JULI

Första läsningen

1 Mos 18:1–10a

Herren visade sig för Abraham i Mamres lund. Abraham satt i tältöppningen under den hetaste tiden på dagen. Han såg upp och fick se tre män stå där framför honom. Då reste han sig från sin plats i tältöppningen och skyndade emot dem och kastade sig till marken. »Herre«, sade han, »visa mig den hedern att du inte går förbi din tjänare. Låt mig hämta lite vatten så att ni får tvätta av era fötter. Sedan kan ni lägga er och vila under ett träd, så tar jag fram lite mat som ni kan styrka er med innan ni fortsätter – nu när ni ändå har kommit vägen förbi.« De svarade: »Ja, gör det!« Abraham skyndade sig in i tältet till Sara och sade: »Fort, tag tre mått av det bästa mjölet och baka bröd.« Sedan sprang Abraham bort till boskapen, tog en fin spädkalv och gav den till en tjänare, som skyndade sig att anrätta den. Han tog tjockmjölk och sötmjölk och kalven som han låtit anrätta och satte fram åt dem. Självt stod han bredvid dem under trädet medan de åt.

Sedan frågade de honom: »Var är Sara, din hustru?« Abraham svarade: »Inne i tältet.« Då sade han: »Jag kommer tillbaka till dig nästa år vid den här tiden, och då skall din hustru Sara ha en son.«

Responsoriepsalm

Ps 15:2–4ab, 5 (R. jfr Ps 119:1)

R. Lycklig är den som följer Herrens lag.

Herre, vem får gästa ditt tält?

Vem får bo på ditt heliga berg?

Den som lever oförvitligt och gör det rätta
och är sann i tal och tanke. R.

Den som inte går med förtal,

inte vållar sin nästa skada

och inte smädar sin granne. R.

Den som föraktar den förkastlige

men ärar dem som fruktar Herren.

Den som inte ger lån mot ränta

och inte kan mutas att fälla en oskyldig. R.

eller om respensoriepsalmen sjungs: se Cecilia 614

Andra läsningen

Kol 1:24–28

Jag gläder mig över att få lida för er. Vad som ännu fattas i Kristi lidanden, det lider jag i mitt eget kött, för hans kropp, som är kyrkan. Dess tjänare har jag blivit, enligt det uppdrag som Gud har gett mig för er skull: att låta Guds ord nå sin fullbordan. Detta är den hemlighet som har varit fördold i alla tider och släktled men nu har uppenbarats för hans heliga. Gud ville låta dem veta vilken härlig skatt hedningarna har i denna hemlighet: Kristus finns hos er, hoppet om härligheten. Honom förkunnar vi genom att vägleda alla människor och undervisa dem alla med all vishet för att kunna föra fram alla som fullvuxna i Kristus.

Halleluja

Jfr Luk 8:15

V. Saliga de som hör ordet och tar vara på det
och genom uthållighet bär frukt.

Evangelium

Luk 10:38–42

Vid den tiden gick Jesus in i en by, och en kvinna som hette Marta bjöd honom hem till sig. Hon hade en syster vid namn Maria, som satte sig vid Herrens fötter och lyssnade till hans ord. Men Marta tänkte på allt hon hade att ordna med. Hon kom och ställde sig framför Jesus och sade: »Herre, bryr du dig inte om att min syster låter mig ensam ordna med allt? Säg åt henne att hjälpa till.« Herren svarade henne: »Marta, Marta, du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket, fast bara en sak behövs. Maria har valt det som är bäst och det skall inte tas ifrån henne.«

